

Павла и рече : Щеш ли да възлѣзеш въ Иерусалимъ и тамъ да ся сѣдишь за това прѣдъ мене ?

10. И Павелъ рече : *Азъ* прѣдстоѣж на Кесарево-то сѣдовище, дѣто трѣба да ся сѣдѣхъ. Не съмь обидѣлъ въ нищо Иудеи-тѣ, както и ты твърдѣ добръ познавашь.

11. Защото, ако не съмь правъ, и съмь сторилъ нѣщо достойно за смърть, не бѣгамъ отъ смърть-тѣ : но ако нѣма нищо отъ това което мя тѣ обвиняватъ, никой не може да мя прѣдаде на волѣж-тѣ имъ ; отнасямъ ся до Кесаря.

12. Тогази Фестъ, като ся поразговори съсъ совѣтъ-тѣ, отговори : Отцесль си ся до Кесаря, при Кесаря ще идешь.

13. И отъ какъ ся минѣхъ нѣколко дена, царь Агриппа и Верникіа дойдохъ въ Кесаріѣж да поздравятъ Феста.

14. И като ся бавихъ тамо доста врѣме, Фестъ споменъ на царя за Павловъж-тѣ работъ, и каза : Има нѣкой си чловѣкъ оставенъ отъ Феликса въ оковы,

15. За когото, когато бѣхъ въ Иерусалимъ, първосвященници-тѣ и старѣйшины-тѣ Иудейскы дадохъ *ми* жалбъ, и искахъ да го осѣдѣхъ ;

16. На които отговорихъ че Римляни-тѣ нѣматъ обычай да прѣдаватъ нѣкого чловѣка на смърть докль обвиняемый-тѣ нѣма обвинители-тѣ си на лице, и му ся не дозволи да ся оправдае за обвиненіе-то.

17. И тѣй когато дойдохъ тѣ тука, *съ мене* наедно, безъ забавъ на другый-тѣ день сѣднѣхъ на сѣдовище-то и заповѣдахъ да доведѣтъ чловѣкъ-тѣ :

18. За когото обвинители-тѣ му като застанѣхъ, не нанесохъ никое *такво* обвиненіе каквото азъ прѣдполагахъ ;

19. Но имахъ противъ него нѣкаквы разыскванія за тѣхны-тѣ си вѣруванія, и зарадъ нѣкого си Исуса който былъ умрѣлъ, за когото Павелъ казуваше че е живъ.

20. И азъ понеже бѣхъ въ недоумѣніе за едно такова разыскваніе казувахъ, ако ще да иде въ Иерусалимъ, и тамо да ся сѣди за това.